

perremehhi olli ühtlasi moisa tulnud, ja ta Hanso naese suggulased: Jaan Turd ja Peter Kald. Kumbki neist lubbas ühhe perre weddo päiwi omma peäle wõtta ja sellega leppida, mis Hans pakkus. Teised perremehhed wangutasid peat, ei arwand sedda mitte forda minnewat, ja kaebasid, et sest tulles wimaks wallale kahjo. Agga moisa wannem kitiš Jani ja Peetri wägga, seadis ka neid wõõrmindriš Hansoga, ja lubbas isse kolmandama teomehhe panna moisa leiwaga ja lomadega teggo teggema; Hanso käest ei noudnud temma ennami kui ühheksa tündrit wilja, pool rukkit, pool ohre. Siis piddid teised wait jama.

Moisa poolt tehti kirja Ma-kohtuše, ja lāksid māratud päwal siina, Hans, ja Jaan, ja Peter ja keik kohtomehhed. Waeste laste warra todi ühtlasi siina; müdi keik lomad ja riistad ärra, agga rahha jai Kohtuše. Seäl tehti igga waese lapse

warra selgekš, ja kellele middagi olli jänud, selle heakš pandi temma rahha intresside peäle wälja. Hans sai Kohto polest keige ühheteistkümnne lapse kõrwa wõõrmindriš kinnitud omma kahhe abbimeestega; ühtlasi kinnitati temma kätte need kolm tühjakš sanud perret, nenda kui moisaš olli rāgitud. Walla kohtomehhed kaebasid ta, et Hanso kätte nüüd jāab nelli perret, ja et se lābbi taotab wallale kahjo tulla; agga kohhus augutas neid, et nemmad püüdsid sedda keel-da, kuida waesi lapsi woiks kaswatada.

Wata kuida Hans nüüd hakkas peäle.

Rihho perresse panneb Hans kaks waest wanna innimest ellama, kellel enne ei olnud paika kuskil, ja kes pool kerjades ellasid omma pimmeda tüttrega, kedda Ewa olli õpetanud kehrama, ja kellele temma nüüd andis kehrušt küllalt. Wannamees kais sumwel karjas, sest Hans panni Rihho perresse keik joute nored lomad ja puddo